



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 235/2021-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vrbom, Námestie slobody 2, Humenné, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8Nt/60/2018-46 z 2. marca 2020, uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 1Tos/48/2020-63 z 9. júna 2020 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5Tdo/66/2020 zo 14. októbra 2020 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Ústavnému súdu bola 5. novembra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8Nt/60/2018-46 z 2. marca 2020, uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1Tos/48/2020-63 z 9. júna 2020 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 5Tdo/66/2020 zo 14. októbra 2020. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami, zruší napadnuté uznesenia a prizná mu náhradu trov konania.

#### **II.**

2. Sťažovateľ bol v roku 2017 odsúdený za zločin sprenevery. Návrhom doručeným okresnému súdu 25. októbra 2018 sa sťažovateľ domáhal povolenia obnovy tohto trestného konania, no jeho návrh bol napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutý. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd napadnutým uznesením zamietol, pričom toto

uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. júla 2020. Sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol.

### III.

3. Sťažovateľ namieta, že napadnuté uznesenia okresného a krajského súdu sú rámcové, stručné a arbitrárne s tým, že sa nedostatočne vysporiadali s jeho námietkami. Sťažovateľ nesúhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorý sa plne stotožnil s názorom okresného súdu. Podľa sťažovateľa najvyšší súd nesprávne vyhodnotil jeho dovolanie a uznesením o odmietnutí dovolania bolo porušené jeho základné právo.

### IV.

4. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd ochranu základným právam za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Proti uzneseniu okresného súdu sťažovateľ mohol podať sťažnosť podľa Trestného poriadku, čo aj využil. O sťažnosti rozhodol krajský súd. Sťažnosť tak predstavovala účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu. Existencia opravného konania pred krajským súdom nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o napadnutom uznesení okresného súdu, keďže sťažnosť predstavovala účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa (IV. ÚS 102/09). Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu okresného súdu odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu odmietol ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde, keďže napadnuté uznesenie krajského súdu bolo obhajcovi sťažovateľa doručené a nadobudlo právoplatnosť 16. júla 2020 a ústavná sťažnosť bola ústavnému súde doručená 5. novembra 2020, teda po uplynutí lehoty podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 124 poslednej vety zákona o ústavnom súde ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku. Toto ustanovenie sa však nevzťahuje na situáciu, keď právny poriadok explicitne vylučuje podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči určitému rozhodnutiu. Z ustanovenia v § 368 ods. 1 a 2 Trestného poriadku jasne vyplýva, že dovolanie proti uzneseniu, ktorým krajský súd rozhodoval o sťažnosti proti rozhodnutiu okresného súdu o návrhu na povolenie obnovy konania, nie je možno podať, keďže takéto rozhodnutie nie je uvedené v taxatívnom výpočte rozhodnutí v § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Inak povedané, sťažovateľ mohol podať ústavnú sťažnosť priamo proti uzneseniu krajského súdu v lehote podľa § 124 prvej vety zákona o ústavnom súde.

7. Z odôvodnenia uznesenia najvyššieho súdu je zrejmé, že najvyšší súd dovolanie sťažovateľa odmietol podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku s odkazom na § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý predstavuje taxatívny výpočet rozhodnutí, proti ktorým možno podať dovolanie. Keďže

v tomto výpočte uznesenie súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na povolenie obnovy konania, nie je, dovolanie sťažovateľa nie je prípustné. Je zrejmé, že v tomto prípade explicitná právna úprava jasne vymedzuje, proti ktorým rozhodnutiam v trestnom konaní možno podať dovolanie. Najvyšší súd, ktorý aplikoval tieto ustanovenia, postupoval v plnom súlade so zákonom, a preto nemohol zasiahnuť do základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto je vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. marca 2021**

**Robert Šorl**  
**predseda senátu**